

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 Pž-1544/2020-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom LARA d.o.o. Rijeka, Milana Udovića 2, OIB 81941997159, odlučujući o žalbi vjerovnika CARR SERVICE d.o.o. Rijeka, Strossmayerova 16, OIB 87600919466, kojeg zastupa punomoćnik Dubravko Veža, odvjetnik u Rijeci, protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-381/2019-18 od 18. veljače 2020., u sjednici vijeća održanoj 24. travnja 2020.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-381/2019-18 od 18. veljače 2020. u točki III. njegove izreke.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-381/2019-18 od 18. veljače 2020. otvoren je stečajni postupak nad dužnikom Lara d.o.o. Rijeka, za stečajnog upravitelja imenovana Mirjana Gašparović iz Crikvenice, te istovremeno zaključen stečajni postupak nad dužnikom i određeno da će se rješenje objaviti na mrežnoj stranici e-Oglasne ploče sudova istoga dana kada je doneseno i po pravomoćnosti dostaviti sudskom registru radi brisanja dužnika.

Protiv tog rješenja vjerovnik Carr Service d.o.o. Rijeka, čija se tražbina zasniva na ovršnoj ispravi, pravovremeno je izjavio žalbu pobijajući ga u dijelu kojim je zaključen stečajni postupak. U žalbi navodi da se prema podacima o stanju stečajnog dužnika, ne bi moglo zaključiti da dužnik ne raspolaže stečajnom masom koja bi bila dovoljna za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka i ostalih obveza stečajne mase. U tome smislu tvrdi da je izvješće privremenog stečajnog upravitelja nepotpuno, jer ne sadrži sve financijske parametre i na temelju njega se ne bi moglo zaključiti da postoje razlozi iz članka 132. Stečajnog zakona, posebno s obzirom na podatke o dugotrajnoj imovini iz bilance za 2017. godinu. Smatra da je privremeni stečajni upravitelj bio dužan utvrditi i konkretno navesti postoji li i dalje ta dugotrajna imovina, zatim izvršiti procjenu njene vrijednosti osobito teretnih vozila koja su posebno navedena u izvješću kao imovina dužnika, kao i visinu poreznog duga za koji nije utvrđeno da bi bio veći od procijenjene vrijednosti teretnih vozila. Žalitelj zatim navodi kako je dopunskim izvješćem od 15. studenog 2019. privremeni stečajni

upravitelj utvrdio da je dužnikov dug prema dobavljačima veći od tražbina kupaca, ali po mišljenju žalitelja to ne znači da tražbine prema kupcima ne predstavljaju značajnu imovinu iz kojih bi se mogli podmiriti troškovi prethodnog i otvorenog stečajnog postupka. Ovo posebno zato što su predviđeni troškovi stečajnog postupka u visini od 50.000,00 kn projekcija troškova kroz buduće razdoblje od jedne godine, a kroz to razdoblje mogu se pribaviti i potrebna novčana sredstva pravnim putem, a pored toga iznos predujma troškova stečajnog postupka znatno je manji od dužnikovih tražbina prema kupcima, dok se dobavljači namiruju iz stečajne mase u razmjernom dijelu svojih tražbina. Zaključno, žalitelj ističe da je svrha stečajnog postupka namirenje vjerovnika, a ne njegovo otvaranje i zatvaranje te osiguranje novčanih sredstava za troškove postupka. Predlaže da ovaj žalbeni sud ukine pobijani dio rješenja zato što nije utvrđeno da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna za namirenje troškova stečajnog postupka, kao ni da se radi o beznačajnoj imovini.

U očitovanju na žalbu, stečajni upravitelj je naveo da su teretna vozila predana poreznoj upravi 24. rujna 2019, da porezni dug dužnika iznosi 99.081,29 kn, dok procijenjena vrijednost teretnih vozila iznosi 17.471,64 kn i 29.617,80 kn, što znači da će tražbina porezne uprave ostati nenamirena, te da je naplata tražbine od kupaca neizvjesna i iziskuje troškove postupka naplate, a uz to konto kartica ne odaje pravo stanje dugovanja kupaca jer knjigovodstvo nije vođeno od 2018. godine. Na koncu stečajni upravitelj ističe da je vjerovnik mogao predumiti iznos određen za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka ako je smatrao da stečajni postupak ne treba zaključiti.

Žalba je neosnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavak 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

U obrazloženju pobijanog rješenja navedeno je kako je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom podnijela Financijska agencija na temelju članka 110. stavka 1. Stečajnog zakona, da je postupajući po tome prijedlogu prvostupanjski sud donio rješenje o pokretanju prethodnog postupka radi utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom i imenovao privremenog stečajnog upravitelja koji je nakon pregleda dužnikovog poslovanja podnio izvješće u kojem je iznio svoje mišljenje o tome da postoje uvjeti za otvaranje stečajnog postupka, ali da imovina dužnika ne bi bila dovoljna za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka odnosno za namirenje jednogodišnjih predvidivih troškova stečajnog postupka i ostalih obveza stečajne mase u iznosu od najmanje 50.000,00 kn. Uzevši u obzir strukturu i visinu pojedinih troškova prvostupanjski sud je utvrdio da bi predvidivi, opravdani i realni troškovi iznosili 31.980,00 kn, pa je postupajući po odredbi članka 132. stavka 1. Stečajnog zakona pozvao osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnog postupka da u roku od 15 dana uplate predujam u tome iznosu za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka uz upozorenje da će u slučaju da traženi predujam ne bude plaćen donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnoga postupka. Budući da predujam nije plaćen, prvostupanjski sud je na temelju odredbe članka 132. stavka 2. Stečajnog zakona donio pobijano rješenje.

Prema podacima iz spisa proizlazi da je prvostupanjski sud još u rješenju kojim je pozvao zainteresirane osobe na uplatu predujma, posebno obrazložio svoje stajalište o tome da imovina dužnika nije dovoljna ni za namirenje prethodnog i otvorenog stečajnog postupka, kao i visinu potrebnog predujma za namirenje tih troškova. Protiv toga rješenja nije izjavljena žalba i ono je protekom roka za izjavljivanje žalbe postalo pravomoćno.

Prema odredbi članka 132. stavka 1. Stečajnog zakona ako prije otvaranja stečajnoga postupka sud utvrdi da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti, rješenjem će pozvati osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnoga postupka da u roku od 15 dana uplate predujam za namirenje troškova prethodnoga i otvorenoga stečajnog postupka, a prema stavku 2. toga članka ako osobe iz stavka 1. ovoga članka ne predujme traženi iznos, sud će donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnoga postupka (...).

Predmet ispitivanja u ovom žalbenom postupku je rješenje iz stavka 2., a ne rješenje iz stavka 1. navedenog članka Stečajnog zakona. Prije donošenja toga rješenja bilo je dovoljno ispitati je li predujam plaćen u određenom roku. Kako žalitelj ne dovodi u pitanje istinitost utvrđenja suda da predujam nije plaćen, svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. Drugim riječima, ako je žalitelj smatrao da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti (kako to opširno obrazlaže u žalbi), onda je žalbu trebao izjaviti protiv rješenja poslovni broj St-381/2019-15 od 18. prosinca 2019., dakle onog rješenja koje je prvostupanjski sud donio na temelju odredbe stavka 1. članka 132. Stečajnog zakona. Ti razlozi nisu relevantni za ocjenu pravilnosti i zakonitosti rješenja o otvaranju i istovremenom zaključenju stečajnog postupka na temelju odredbe iz stavka 2. tog članka.

Zato je, na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona, žalba odbijena kao neosnovana i potvrđeno rješenje prvostupanjskog suda.

Zagreb, 24. travnja 2020.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **17895-83746**

Kontrolni broj: **006e4-bebb0-6f80f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA MATAS, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.